

Ihmiset ja suhteet: Sinä

Ihastuminen toiseen ihmiseen on reaktio. Sen synnyttää jotkin asiat toisessa ihmisessä. Nämä asiat voivat olla hyvin pieniä asioita ja aina niitä ei pysty edes erittelemään. Ihastuminen ei perustu toisen tuntemiseen vaan siihen, että toinen on tuntematon, mutta jostain syystä mielenkiintoinen.

Ihastuminen ei siis toisaalta ole vakavaa, mutta toisaalta se on äärimmäisen vakavaa. Ihastunut on toisaalta vain ihastuneessa tilassa toisen tietämättä siitä mitään, mutta samalla ihastuneen maailma voi olla täysin kaaoksessa. Järkevä toiminta ei tunnu olevan mahdollista. Tällaisen tavan reagoida toiseen ihmiseen Luoja on meihin kuitenkin rakentanut.

Ihastuminen on siis luonnollinen ja normaali reaktio. Sillä tavalla luonto huolehtii siitä, että pareja syntyy. Sitä ei pidä hävetä tai syyllistää sillä itseään. Ihastumisia tapahtuu jopa tilanteissa, joissa sitä ei tavallaan saisi tapahtua. Naimisissa olevat ja jo seurustelevat ihmisetkin saattavat ihastua. Nyt pohditaankin sitä, miten ihastumisen kanssa voisi toimia.

Tässä leikkimielinen toimintakaavio ihastumistilanteisiin:

1. Olen ihastunut

2. Onko kohde varattu?

- a) Kyllä (seurustelee ennestään) → UNOHDA!
- b) En tiedä → Ota selvää ja palaa kohtaan 2
- c) Ei

3. Onko muita esteitä?

- a) Kyllä (seurustelen itse) → UNOHDA!
- b) Ei

4. Olenko tosissani?

- a) En (en halua juuri nyt sitoutua) → UNOHDA!
- b) Kyllä

5. Toimi ja tunnusta!

- a) Pakit → UNOHDA!
- b) Tykkää kans

6. Ohjeet jatkotoimiin seuraavassa Lähettäjässä

Kuinka pitkälle pääsit? Odotatko jo malttamattomana seuraavan Lähettäjän kolahtamista postiluukusta? No, leikki leikkinä. Oikeassa elämässä asiat eivät ole näin yksinkertaisia. Pääperiaate ihastumisen kanssa toimimisesta kuitenkin löytyy kaaviosta. Ihastuminen on hyvä lähtökohta parisuhteen muodostamiselle. Kipinää ja kemiaa tarvitaan. Toisaalta jotkut ystävyysuhteet ovat kehittyneet parisuhteiksi ilman räjähtävää ihastumisvaihetta. Toivottomissa tapauksissa ihastumisen vietäväksi ei kannattaisi ajautua. Itsesäällissä ja toivottomassa toivossa riutuminen on ajanhukkaa, joka voi olla esteenä uusille mahdollisuuksille.

Ihastumisen unohtaminen on totista työtä. Tehokkain keino on tappaa se nälkään. Älä ruoki ihastusta silloin, kun ainoa järkevä tapa toimia on unohtaa se. Älä pidä yhteyttä, älä hankkiudu tapaamisiin äläkä rakenna mielessäsi hänen kanssaan yhteistä pesää. Etsi sen sijaan mahdollisuuksia tavata uusia ihmisiä ja tee ylipäätään kaikkea sellaista, missä et ehdi ajatella ihastuksesi kohdetta. Yleensä nälkä ja jano tekee tehtävänsä ja ihastumisen tunne pikkuhiljaa laimenee. Ja sitten alkaa järjelläkin olla taas tilaa toimia.

Ihastumisen kanssa ei pitäisi leikkiä. Ihastuminen on ihana tunne ja siinä tekee mieli olla. Jos kuitenkin kaavio antaa selvästi toimintaohjeeksi unohtaa, niin silloin on syytä unohtaa. Ihastunut usein toivottomissakin tapauksissa elättelee toiveita esimerkiksi ystävydestä. Vastapuoli voi siihen suostuakin, mutta onko kummallakin osapuolella sama käsitys tällaisen ystävyuden ehdoista? Toisen tunteilla ei pidä leikkiä. Ei pidä näyttää itseensä ihastuneelle vihreää valoa, jos siihen ei oikeasti ole edellytyksiä. Tosiasioiden julki tuominen on parempi vaihtoehto kuin valehtelu, vaikka se totuuden kertominen sillä hetkellä tekisikin kipeää. Joskus tilanne voi olla kimurantti. Jos kumpikin osapuoli on vaikka ihastunut ja kokenut oikeaa sielujen sympatiaa, mutta tilanne on mahdoton vaikka jo olemassa olevan seurustelun vuoksi, on tietysti sääli hukata sitä ystävyyttä. Ystävyuden eläminen todeksi käytännössä voi kuitenkin olla vaikeaa kolmatta osapuolta loukkaamatta.

Näissä tilanteissa elämä haastaa meidät tosissaan. Kaikkiin mahdollisiin ihmissuhdekiemuroiden eri variaatioihin ei löydy yleispäteviä kaavioita, joita seuraamalla tilanteet ratkeavat. On käytettävä omaa järkeä ja tehtävä itse päätöksiä. Luotetulle ystävälle kannattaa aina puhua ja usein jo pelkkä puhuminen auttaa selventämään omia ajatuksia. Joskus ystävältä voi saada hyvän neuvonkin. Ihmissuhdeasiat ovat myös juuri sellaisia konkreettisia asioita, joita on hyvä viedä rukouksessa Jumalan eteen.

Avoimuus omien tunteiden ja tuntemusten kertomisessa on tärkeää ja monissa tapauksissa avain omien ja toisen kärsimysten lyhentämiseen. Ja joskushan se johtaa myös iloiseen ja onnelliseen lopputulokseen...

”Tykkään susta niin, että halkeen...” Juha Tapio

Mika Syväniemi

Seuraavassa numerossa: Sinä ja minä